

[Christmas Møller.]

vis Besked om, hvad der er den danske Regerings Politik paa de vigtige Konferencer, som enten føres eller skal føres i den allernærmeste Fremtid. Partiernes Opgave her i Dag er, om jeg saa maa sige, ud fra deres Synspunkter at gøre Landets indre- og ydrepolitiske Status op, at søge at give Udtryk for, hvorledes ens Partis Syn er paa den indre økonomiske Situation i Landet og det Arbejde, som er foregaaet, at give Udtryk for, hvorledes de mener, Opgaverne bør løses med Hensyn til de vigtige udenrigspolitiske Begivenheder, som forestaar i en nær Fremtid, og naturligvis ogsaa at give Udtryk for, hvorledes ens Parti mener, at Stillingen vil blive for det i en nærmere Fremtid, politisk set. Jeg kan udtrykke det saaledes, at den politiske Stilling, jeg, og mit Parti med mig, mener, at mit Parti vil have i en nærmere Fremtid, den vil det ogsaa have et godt Stykke Tid længere frem.

Naar man da skal gøre den indrepolitiske og økonomiske Situation op her i Landet, vil det være naturligt og rimeligt at begynde med Valget den 16. November i Fjor, Udgangspunktet for det Arbejde, som gøres i Danmark i Dag. Hvad var da dette Valgs Resultat? Derom kan der begribeligvis ikke herske den fjerneste Tvivl: Valget var en Sejr for Ministeriet Stauning. Der kan heller ikke være den fjerneste Tvivl om, at Valget gav Ministeriet, saaledes som vi Konservative straks erkendte det, Ret til fortsat at være Regering i Landet. Men Ministeriet fik efter vor Opfattelse denne Ret paa en ganske bestemt Betingelse, paa et ganske bestemt Program, udtrykt med overordentlig stor Tydelighed fra Statsministerens og andre Ministres Side, fra de to Regeringspartiers Side inden Valget. Valget blev en Sejr for Yderpartierne og et Nederlag for Mellempartierne, men Regeringen fik sin fornyede Magt til Trods for det radikale Venstres Tilbagegang og som Følge af Socialdemokratiets betydelige Fremgang. Regeringen fik denne Ret til at regere paa et bestemt Program, nemlig paa Programmet om, at Regeringen vilde føre en ganske bestemt Kronepolitik. Den fik dette Mandat til at regere i Landet fornyet paa Udtalelsen om, at Regeringen ikke vilde føre Inflationspolitik, saaledes som der fra overordentlig mange Sider krævedes, og den fik det endvidere, fordi Kravet om en Beskæftigelsespolitik med særlig Styrke blev ført frem fra Regeringens Side. Da Valget var overstaaet, og Forhandlingerne paa Rigsdagen begyndte, gennemførtes i Løbet af overordentlig faa Dage Valutalo-

ven af 6. December 1932. Socialdemokratiets og Finansudvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Olufson, udtrykte sig paa den Maade, at det konservative Folkeparti ikke vilde følge Valgets Anvisning. Jeg har Lov til at sige, at ved Valutalovens Gennemførelse i Løbet af meget faa Dage fulgte vi paa et vigtigt Omraade, just i det Spørgsmaal, som Valget var udskrevet paa, Valgets Anvisning, idet vi virkelig naaede til et Forlig mellem alle fire udvalgsberettigede Partier og Regeringen. Jeg afviser derfor den Tale, det ærede Medlem Hr. Olufson førte om, at vi ikke var villige til at følge Valgets Anvisninger; vi gjorde det med Valutaloven. Valgets Anvisning blev imidlertid ikke fulgt i Januar-Dagene 1933, og Udgangspunktet for det politiske Arbejde, som er udført i de sidste 3—4 Maaned, er jo de Forhandlinger, som fandt Sted i Januar, først mellem fire, dernæst mellem tre Partier, og disse sidste blev de afgørende. Vi gik ind i denne Forhandling med Villie til Indrømmelser overfor anderledes tænkende, vi gik ind i denne Forhandling ud fra en stærk Følelse af, at et oppositionelt Parti naturligvis maa være villigt til Indrømmelser; jeg kan sige det paa den Maade, at det konservative Folkeparti, da det deltog i disse Forhandlinger, stillede sig paa den Kriselovgivnings Grund, vi først af alle havde givet Udtryk for ved vort bekendte Manifest af Juli 1931.

Men hvorledes var Situationen i Januar Maanedes sidste Dage? Var Situationen den, at der stod et konservativt Parti, som ikke vilde gøre Indrømmelser, som ikke var villigt til at gaa ind i Forhandlingen med andre Partier? Nej, Situationen i Januar Maanedes sidste Dage var den, at de to Parter, som afgørende sluttede dette Forlig, afgjort svigtede de Løfter, de havde givet paa Valgdagen. Det, der skete i Januar Maanedes sidste Dage for Partiet Venstres Vedkommende, var dette, at Venstre svigtede det Tilpasningskrav, Partiet i Aarevis havde haft som eneste politiske Programpunkt, det Tilpasningskrav, som der da var en Mulighed for at gennemføre. Og derfor vil jeg ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at naar det ærede Medlem nu paa ny rejser Spørgsmaalet, lader det os fuldstændig kolde. Vi tror ikke paa det ærede Medlem, vi har ingen Tillid til det ærede Medlemes Parti, og vi ser med en overordentlig Mistro paa Partiet Venstres hele Politik paa dette Omraade, thi paa det Tidspunkt, i Januar Maaned, da Forhandlingerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere var paa Bristepunktet, paa